SILI ITALICI. PUNICA. VOLUMEN ALTERUM

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649132249

Sili Italici. Punica. Volumen alterum by Ludwig Bauer

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd. Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

LUDWIG BAUER

SILI ITALICI. PUNICA. VOLUMEN ALTERUM

SILI ITALICI PUNICA

EDIDIT

LUDOVICUS BAUER.

VOLUMEN ALTERUM.

LIBROS XI-XVII CONTINENS.

噩

4 7 1/98

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCII.

PRAEFATIO.

Ex quo uolumen prius huius editionis in lucem prodiit, nonnulla scripta ad Silium pertinentia edita sunt, quae h. I. enumerare mihi liceat ad supplenda ea, quae laudaui in praefatione uol. I p. xii sqq.

Ac primum quidem commemorandus est Eduardus Altenburg, qui dissertatione, quae inscribitur 'Observationes in Italici Iliadis Latinae et Silii Italici Punicorum dictionem. Marpurgi Cattorum MDCCCLXXXX' copia et delectu uerborum utriusque carminis diligentissime inter se collatis Silium poetam non composuisse Iliadem Latinam statuit; idem quoniam etiam P. Verres (u. praef. uol. I p.xiv) quaestionibus grammaticis et metricis institutis conclusit, horum uirorum doctorum dissertationibus quaestio illa, quoad id fieri potest, mihi quidem uidetur esse absoluta.

Ad rem criticam autem spectant haec:

 van Veen, Notulae criticae ad Silium Italicum in 'Mnemosyne' XVIII p. 300-306 (ad libros V et VI); XIX p. 191-199 (ad libros VII et VIII),

2) O. Rofsbach

a) in recensione editionis meae uol. I in 'Deutsches Litteraturblatt' 1890 p. 1869 sqq.,

b) in Museo Rhenano, 1891 p. 311 sq.,

 L. Bauer in 'Blätter für das bayer. Gymnasialschulwesen' 1891 p. 190 — 199 (ad libros XII — XVII),

4) G. Thilo in 'Jahrbücher für klassische Philologie'

1891 p. 589-624.

Coniecturas, quas van Veen et Rofsbach I. I. ad libros I — X protulerunt, infra per singulos libros enumerabo notatis eis, quae probandae mihi uidentur. Iam quae summa sit disputationis, quam Thilo scripsit, uir de Silianis studiis prouehendis optime meri-

tus, paucis exponam.

Primum nonnullas lectiones codicis Coloniensis a Modio et Heinsio traditas, de quibus mecum dissentit, in quaestionem uocat; in hac re quoad mihi persuaserit doctus ille uir, ut I 373, II 127, IV 355, V 18, VII 184, VIII 470, apparet ex eis, quae infra ad singulos libros annotabo; de ceteris locis, ubi mea me sententia non mouit, alio loco disputabo. Tum quae ratio intercedat inter libros manuscriptos LFOV et inde, quo modo, quae fuerint in ipso codice Sangallensi, qui aetatem non tulit, coniectura possimus assequi, demonstrare studet. Neque enim prorsus stat ab Hermanni Blassii sententia, quam equidem secutus sum. Rem autem ita instituit, ut omnes lectiones, quas illi codices in primis quattuor libris exhibent, diligentissime inter se comparet; unde haec ei uidentur esse statuenda:

Ipsum codicem Sangallensem, id quod iam Blass coniecerat, non esse in Italiam translatum, sed apographon eius tantum manu Germani librarii magna incuria exscriptum. Id apographon (S), priusquam in Italia diuulgatum sit, uel ab uno uiro docto — eum Bart. de Montepulciano fuisse haud scio an recte opinetur — uel a compluribus ita esse correctum, ut iis locis, qui manu librarii corrupti aut fuerint aut uisi sint, coniecturae, interdum etiam glossae eaeque perbreues supra scriberentur. Eos autem, qui postea illum codicem transscripserint, temere modo eas lectiones, quae in textu, modo eas, quae supra lineas fuerint, recepisse. Quodsi solum illos codices, de quibus agitur, LFOV, respiciamus, codicem S uideri bis esse exscriptum; alterum apographon

esse F, ex altero, quod uocat X, in quo nonnullis locis duplices codicis S lectiones, et eas, quae in lineis fuerint, et correcturas fuisse existimandum sit, pendere OV; neque tamen pro certo dicere audet ex ipso codice X illos esse transscriptos. Codicem L denique qui scripserit, eum exemplari quodam codicis X usum esse simulque et apographon S et codicem F adhibuisse. Inde hoc potissimum sequi codici L non plane eam esse auctoritatem tribuendam, quam tribuerit ei Blass, codicis F autem auctoritatem maiorem esse, quam ille opinatus sit; codicum OV denique non solum eis locis rationem esse habendam, quibus L et F inter is discrepent, sed ubique, potissimum autem eis locis, ubi in S duplices lectiones fuisse verisimile sit.

Ad hanc sententiam quamuis magnis, ut uidetur, documentis confirmatam, ut in omnibus me rebus traduceret, non contigit docto illi uiro. Immo etiamnunc persuasum habeo recta ca esse, quae Blass de codd. exposuit, cum diceret LF ex eodem fluxisse fonte, ex alio quodam OV. De hac re et de ceteris locis, de quibus Thilo altera disputationis suae parte quaestionem facit nec persuasit mihi, alio loco accuratius disseram. Etsi igitur de illis rebus a Thilone dissentio, tamen libenter concedo non paucis eum

locis ueram restituisse lectionem.

Iam per singulos libros coniecturas uirorum doctorum, quos supra commemoraui, annotare simulque errata nonnulla corrigere et emendare mihi liceat.

Liber I. 33 lege conamine 36 agmina] magnas Thilo, quod haud scio an rectum sit, nisi Silius scripsit: dux diuae sufficit unus etc. 65 l. Alpis 71 fortasse uersus sic restituendus: addiderat quondam (uel tantam) puero iam patrius aestus. 113 l. His acuit stimulis subicitque sublata distinctione; in appa-

ratu l. Hic caluit st. Chory et 121 Spirantis 126
dele in app. uerba: et Koch 186 l. in app. fama
240. 41 Thilo sic legi uult: Utque dati rerum freni,
tunc arte p. C. uiros, armis c. s. etc.; in app. l. nunc
scita Dausqueius 281 l. duraeque 373 l. certatim pro certantum; illud recte defenderunt C. Koch*)
(l. l. p. 11) et Thilo 425 fortasse poeta scripsit:
Iam torquet uel Iamque regit geminum c. u. dentem
(cf. Ov. Met. VIII 400 summa ferus geminos direxit
in inguina dentes); ceterum uu. 421—425 ad suum lo-

cum reponendos esse mihi Thilo persuasit.

Liber II. 47. 48 — carinam: nil moror. en uincta etc. Thilo 51. 52 poetam haec scripsisse opinor: Rhoeteius immo Aeternum imperitet populus saeclisque etc. 127 lege Et ducti pro Educti; illud recte def. Thilo 149 l. in app. Thero 201 ac rapta, pr. c. ostentare, bipenni Amputat etc. rectius distinuit Thilo 463 lento — tabo] lenta — tabe Thilo cum Benlleio — lento m. purantia (= suppurantia) tabo O. Roßbach, recte, ut opinor; in app. l. rorantia Heinsius 497 tectisque Iouis (LF) pro tectisque nouis (OV) in textum recipi manult Thilo, quem sequor; idem mihi persuasit u. 595 addita pro abdita et 597 perferre legendum esse.

Liber III. 27 sq. — clauo; — cubile. Irrestincta — flammas, Sed etc. Thilo; rectius foci pro focis Bla/s 229 raptis] iunctis uel Phrygibus Thilo; in app. l. ruptis Ch 230 Acrius] Argis Rofsbach 253 prauos fidei] prauae fidei Rofsbach 293 adde in app. docilis uirgae Bothe 301. 2 adde in app. ad quorum cantus mites i. c. L 317 l. in app. marce corr. in in arce F 335 l. Marti natus, quam coniecturam Heinsii recte defendit Thilo 362 l. in app. arbatus LFV 398 adde in app. ter denos] ter qui-

^{*)} Sic lege in praefatione p. XV pro E. Koch; ibidem l. p. XVI Isidorus Hilberg et dele p. XI verbum excidere.

nos Mariang. Accurs. ad Auson. Ep. X 5 (v. Drakenborch ad h. l.) 414 l. conectunt pro conuertunt; illud recte defendit Rofsbach 479. 80 hic locus cum Dausqueio sic restituendus: Cuncta — tecta Aequaeuam glaciem (uel cum Barthio: Aequam aeui glaciem) cohibent cf. XIV 66 sq. 619 l. in app. Qui serit LFV 677 nam cui dona ignota dei, uulgata p. o. Thilo.

Liber IV. 41 laetis] laetos Thilo 59 quaecunque uetantur Hibero Thilo 166 arma] ora recte defendit Thilo 262 Haud notum uultu] Haud motus uultu Rofsbach 355 sacra] fera recte def. Thilo 378 perfractaque] persectaque Rofsbach 451 l. in app. cecinere tubae Lenz et Bothe 453 Rofsbach conicit: Et libat saeua traicetum cuspide pectus 481 l. in app. afflata rotis] radiis afflata van Veen 652 sustinct pro sustulit recte def. Thilo 722 l. in app. noscenda V nascenda LFO et postea haec noscenda ad Thilo 822 adde in app. namque paro sacra] namque operosa sacra Heinsius, quod probat Thilo.

Liber V. 18 l. iuuenum, quod recte def. Thilo 49 Cautius] Artius van Veen 50 Fastigans fortasse recte def. Thilo cf. XII 356 65 Incertam van Veen 147 humentia] spumantia Heinsius et van Veen in app. atris Cm l. l. 191 ut pendente] impendente Heinsius et van Veen 192 Exiret van Veen 220 flauam] saeuam uel effusam idem 238 adde in app. geminaque corusci] geminique corusca Lefe-250 regnis] campis A. Dryander et Thilo 298 l. in app. tollere Cm Ep. 16 354 misisse] immisisse Heinsius et van Veen 358 pater] patri iidem, fortasse recte 363 Synhalus, Garamantica proles, M. Rofsbach 365 numerabat | uenerabat van 401 tacitas] faciles van Veen 463 Oeagrio idem 471 relictus idem 540 l. Fontanus iacentia] tacentia van Veen 601 seroque] auroque Thilo.

Liber VI. 87 estis ubi superi? en iterum etc. Thilo 145 saeuis] sacris van Veen 307 Martem regere] M. struere uel instruere, nisi cière retineri possit, conicit Thilo 327 adde in app. certamine Graius Ch (?) 353 l. intortos 362. 63 Et remis dictet sonitum pariterque relatis, Ad numerum ut plaudant res. caerula, tonsis van Veen 451 l. in app. se clusit Cm 467 dator] auctor van Veen 474 annis] armis idem 560 canentes] squalentes idem 665 donumque] decumamque Thilo recte, ut opinor 682 l. seras 689 inter uerba religatus et ordine excidisse aliquid putat Thilo 708 clausa] plausa Heinsius densa van Veen.

Liber VII. 4 post hostem van Veen recte leuiorem distinctionem ponit 85 uaria — corona] uario — colore van Veen 146 irae] intus idem 184 recte, ut opinor, Thilo praefert decerpsit cf. Ov. Met. XI 112 211 l. lacibus (cf. Georges in Lexicon der latein. Wortformen' p. 755) 246 l. Artior, et nullo T. certamine quantum etc. sublata distinctione 260 l. cura 295 dire] deses Thilo 412 totus] motus Baehrens ad Catull. p. 365 440 sacrae lentus] sacra electus van Veen recte, ut opinor, cf. Stat. Ach. II 51 516 l. acquantur penitus, quod recte def. Thilo 629 fusus] fossus van Veen 723 Tyriis retinet Thilo post hoc uerbum duos hemistichios excidisse existimans.

14 pugnaque manuque] pugnaeque Liber VIII. manusque uel pugnaeque manuque van Veen 91 l. in app. fulgentis Iuli Cm Ep. 28 fulgentis deest in 176 suspecta] suspensa van Vecn Atquel Namque et 247 et] at idem 309 ictu] ictum 313 qui ritus hostis] quantus sit hostis Rofsidem 325 irritauerit] tibi fauerit Thilo cum Heinbach 387. 88 - uirtus, Inuicta species. finire etc. Sio Rofsbach in Mus. Rhen. 1891 p. 311 sq. fortasse recte 418 retortus] resectus Thilo 420 laeti] laeta van 439 adde in app. Uopicus Col. teste Heriberto Veen